

C **Gmi** **Gmi7** **C**
 Nás bylo sedm romantiků netušících, že se všechno mění,
Gmi **Gmi7** **C**
 a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není,
Ami **Emi** **Dmi F G7**
 však sotva pátek odhoukaj, to pomyšlení každého z nás svádí
C **Gmi** **Gmi7** **C**
 svůj tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí.

C **Gmi** **Gmi7** **C**
 Léta kráse nepřidaj a nevyhláčí naše ztuhlý klouby,
Gmi **Gmi7** **C**
 jen v uších pořád zvoní blues, co na mýtinách jazzman vítr trou
 bí,
Ami **Emi**
Dmi Emi F Emi G7
 zas jdeme známým údolím, tak jako v čase naší zašlý slávy,
C **Gmi** **Gmi7** **C**
 a slova městem neřaděná snášejí se do vyrezlý trávy.

C **Gmi** **Gmi7** **C**
 Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
Gmi **Gmi7** **C**
 a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou,
Ami **Emi**
Dmi Emi F Emi G7
 text není žádnéj Kainar, dávno víme všichni, že je vlastně hlou
 pá,

C **Gmi** **Gmi7** **C**
 tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.

C **Gmi** **Gmi7** **C**
 A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu,
Gmi **Gmi7** **C**
 každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zbyl m
 u,

Ami **Emi**
Dmi Emi F Emi G7
 [: ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumoří,
C **Gmi** **Gmi7** **C**
 čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří... :]